

15 И ѿ тамъ ѿплывахъме, и на оутрешніатъ дѣнь стигнахъме грѣшъ Хіо, а въ дръгіатъ дѣнь се ѿвезохъме въ Ѡмосъ: и като преношевахъме въ Трѡгύλλіа, на дръгіатъ дѣнь дойдохъме въ Мілітъ.

16 Защото Пауелъ намери благословно да заміне вѣсѣлъ, за да не бы се забавилъ во Ісіа: защото вѣрзаше, ако бы было возможно, да се намери въ дѣнь патдесатнищъ во Іерусалимъ.

17 Я ѿ мілітъ прати во вѣсѣлъ, та повъка пресвѣтеръ те церковны.

18 И като дойдохъ ко въ него, рече имъ: вые знаете, какъвъ поживеахъ съ васъ въ сичко то (Ѡнова) време ѿ първватъ дѣнь ѿ каквото дойдохъ во Ісіа:

19 Какъвъ слъжехъ на Господа со всакоє смиреномъдріе и съ много сжзъ и вѣдъ, който ми се слъчиха ѿ Іудейски те злодмышленіа.

20 И зашто не ѿставихъ нищо ѿ полѣзни те да ви не кажемъ, и да вы не набчимъ и предъ народатъ и по кжши те:

21 Проповѣдовахъ со свидѣтелства и на Іудейи те и на вѣлини те да се ѿбжратъ къ Бгъ, и да вѣроватъ въ Гда нашего Іисуса Хрѣта.

22 И сегдъ єто, ѡзъ свѣрзанъ съ дхатъ, ѿхѡждамъ во Іерусалимъ, и не знамъ Ѡнова што ще да ми се слъчи тамъ:

23 Но токму зашто дхъ стѣи ми ѡзвѣсти по сички те градове, зашто вѣрзованіа и скорби ме чакатъ.

24 Но немаримъ за нищо, нито имамъ животатъ си въ голѣма чѣсть, самъ да можемъ да свѣршимъ съ радостъ свѣятъ пжть и слъжка та, коато самъ пріалъ ѿ Гда Іисуса, за да проповѣдамъ вѣвггеліе то на Божіа та благодать.

25 И сегдъ єто ѡзъ знамъ, зашто не щѣте вече да видите моє то лицѣ сички те вые, междъ който (ѡзъ) поживеахъ и проповѣдахъ цѣрство то Бжїе.

26 Заради това ви свидѣтелстввамъ въ днешніатъ дѣнь, зашто самъ неповиненъ ѡзъ ѿ кржвъ тд на сички те (васъ).

27 Защото се не ѡсвѣнїхъ да ви кажемъ сичка та вола Бжїа.

28 Вардѣте прочее себе си и сичко то стадо наъ коєто вы є дхъ стѣи поставилъ єпископы, да пасѣте цѣрква та Бжїа, коато є (Ѡнъ) со своа та кржвъ спечалилъ.

29 Защото ѡзъ знамъ то-